

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1957

Vyhlásené: 31.12.1957 Časová verzia predpisu účinná od: 01.03.1958 do: 31.12.1982

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

76

Z á k o n

z 19. decembra 1957,

**ktorým sa mení a doplňuje zákon o hlásení obyvateľstva a o
povoľovaní pobytu cudzincom**

Národné zhromaždenie Československej republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 52/1949 Zb. o hlásení obyvateľstva a o povoľovaní pobytu cudzincom sa mení a doplňuje takto:

1. Prvá časť znie:

„Prvá časť

Hlásenie obyvateľstva

§ 1

Hlásenie pobytu

(1) Podľa tohto zákona je každý povinný hlásiť ohlasovaciemu orgánu (ďalej len „ohlasovňa“) začiatok, zmenu a ukončenie pobytu v obci s vedľajšími ohlasovacími údajmi, a to spôsobom, s dokladmi a v lehotách určených vykonávacími predpismi. Pokiaľ tieto predpisy neustanovujú inak, vykonáva sa toto hlásenie na ohlasovacích tlačivách.

(2) Každý je povinný vykonať všetky hlásenia úplne a pravdivo.

§ 2

Pobyt

Pobytom sa podľa tohto zákona rozumie ako pobyt trvalý (stále bydlisko), tak pobyt prechodný (dočasný pobyt mimo miesta stáleho bydliska).

§ 3

Ohlasovňa

(1) Ohlasovňou je výkonný orgán miestneho národného výboru.

(2) Ak to vyžaduje záujem riadnej evidencie obyvateľstva, môžu vykonávacie predpisy určiť za ohlasovňu iný orgán.

(3) V hlavnom meste Prahe, Bratislave a v Brne je ohlasovňou kompetentný orgán verejnej bezpečnosti.

§ 4 **Ubytovatelia**

(1) Ubytovateľom je:

- a) vlastník budovy alebo pozemku, pokiaľ ide o jeho nájomníkov alebo iné osoby, ktoré vo svojej budove alebo na svojom pozemku ubytoval;
- b) nájomník alebo užívateľ bytu alebo inej miestnosti, pokiaľ ide o jeho podnájomníkov alebo iné osoby, ktoré vo svojom byte (svojej miestnosti) ubytoval;
- c) prevádzateľ ubytovacieho zariadenia, ktorý je zodpovedný za prevádzku podniku, ústavu alebo zariadenia poskytujúceho za odplatu či bezodplatne ubytovanie, pokiaľ ide o osoby, ktoré vo svojom ubytovacom zariadení ubytoval.

(2) Vykonávacie predpisy určujú, ktoré iné osoby sa považujú za ubytovateľov a kto plní povinnosti ubytovateľa, ktorý v dome nebýva.

§ 5 **Povinnosti ubytovateľov**

(1) Ubytovateľ je povinný dbať, aby všetky osoby, ktoré ubytoval, splnili v určenej lehote svoju povinnosť hlásenia pobytu.

Ak neohlási osoba hlásením povinná svoj pobyt v určenej lehote, je ubytovateľ povinný oznámiť to bez meškania ohlasovni alebo kompetentnému orgánu verejnej bezpečnosti.

(2) Prevádzateľ ubytovacieho zariadenia je ďalej povinný:

- a) viesť domovú knihu a zapisovať do nej bez meškania pri ubytovaní ubytované osoby, keď riadne preukázali svoju totožnosť;
- b) na požiadanie predkladať domovú knihu alebo výpisy z nej kontrolným orgánom;
- c) bez meškania oznámiť kompetentnému orgánu verejnej bezpečnosti osobu, ktorá nepreukázala svoju totožnosť.

§ 6 **Výnimky a úľavy**

(1) Ustanovenia prvej časti sa nevzťahujú na osoby ubytované podľa predpisov o ubytovaní vojska.

(2) Vykonávacie predpisy môžu určiť ďalšie všeobecné výnimky a úľavy. V jednotlivých prípadoch alebo pre jednotlivé skupiny prípadov môže povoliť výnimky (úľavy) Ministerstvo vnútra alebo orgány ním poverené.

(3) Pokiaľ ide o hlásenie obyvateľstva v pohraničnom území, môže Ministerstvo vnútra stanoviť osobitnú úpravu.

§ 7 **Zvláštna hlásenie**

(1) Vykonávacie predpisy môžu určiť, že určitým dňom stratia platnosť všetky hlásenia pobytu alebo hlásenia pobytu niektorých osôb vykonané podľa doterajších predpisov. V takomto prípade sa na účely tohto zákona hľadí na osoby, u ktorých hlásenie pobytu stratilo takto určeným dňom platnosť, ako by ich pobyt v obci sa začal týmto dňom. Pre hlásenie, ktoré treba vykonať v tomto prípade, môžu vykonávacie predpisy určiť osobitné lehoty a určiť

spôsob, údaje, doklady a miesto pre hlásenie odchylné od ustanovení tohto zákona a predpisov podľa neho vydaných.

(2) Vykonávacie predpisy môžu tiež určiť zvláštne hlásenie skutočností, ktoré sú potrebné na účely vojenskej správy.“

2. V § 21 na konci sa prečiarkuje časť vety za bodkočiarkou.

3. § 22 znie:

„Vykonávacie predpisy

Ministerstvo vnútra vydá po dohode so zúčastnenými ústrednými úradmi vyhláškou v Úřednom liste predpisy na vykonanie tohto zákona.“

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. marcom 1958; vykoná ho minister vnútra po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Barák v. r.

